

Một Trang Tình Sử

Em đứt tay bữa nọ, mặt nhăn thấy mà thương, nước mắt mở con đường vào tim anh, đau quá!

Vết thương không sao cả, mới chạm gân thôi mà, dĩ nhiên máu chảy ra, dĩ nhiên em đau lắm...

Anh lấy khăn, anh thấm, anh lấy băng, anh băng. Cái mặt em lại nhăn...nhăn chút thôi, rồi hết!

Rồi...thì em cười thiệt. Vẫn đẹp như bao giờ. Vài ba bữa như mơ, vết thương liền da nhé...

Hai mắt em đầy lệ. Hai mắt em đầy anh. Cảm ơn em, cái nhìn – cái nhìn ôi triu mến!

*

Đường đi nào cũng đến: em ngã vào vai anh. Anh vuốt em tóc xanh, vẫn em hôi mùi bả...

Thời gian đi, anh thấy; Tình Yêu thì...không đi! Mà đi nữa, làm chi, mình xa nhau, anh sợ...

Cây đa và cỏ độ, kìa em Thu đang về, kìa em núi hoa quỳ, nắng lên và đang nở...

Em muôn năm anh nhớ!

Em muôn năm anh yêu!

Ca dao nói chiều chiều...Tình Yêu là đẹp nhất! Anh nguyện làm ong mật hút nhụy hoa dâng em...

Trần Văn Lệ

